

impugnans adj. Que impugna

impugnare v. tr. combater,
putar. Es una veritat que no es
pot impugnar. Impugnar la
validesa d'una sentència. Im-
pugnar una opinió.

impugnatiu -iva adj. Que
tendeix a impugnar

impugnable adj. Que no es
pot pugnar

impulsio f. Acció d'impellar, impulsió;
 esp.

impulsus m. força comunicada
de manera que produeix mo-